

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3058/2022. (II. 11.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.VI.20.649/2020/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Schvertfőgel Zsuzsanna ügyvéd) útján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a Kúria Pfv.VI.20.649/2020/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, mert azok véleménye szerint sértik az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését, 28. cikkét, XIII. cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [3] 1.1. A bíróságok által megállapított tényállás szerint az osztatlan közös tulajdonban állt újpetrei [...]7 helyrajzi számú szántó ingatlan 7652/50772 és a [...]8 helyrajzi számú szántó ingatlan 23442/127836 hányada az indítványozó (felperes) tulajdonát képezte, az ingatlanok használatára 2005. január 1-jétől 2014. december 31-ig haszonbérleti szerződés alapján az alperes volt jogosult. Az indítványozó 2015. február 26-án tájékoztatta az alperest, hogy a haszonbérleti szerződéseket nem hosszabbítja meg, kérte a földterületei visszaadását, majd kártérítést igényelt. Az alperes tájékoztatta a felperest, hogy a két közös tulajdonú ingatlant haszonbérleti szerződések alapján használja, a tulajdonostársak használati megállapodása nélkül a birtokba adásra vonatkozó kérelmet nem tudja teljesíteni. A felperes 2015–2018. között – 4 évre – az alperestől használati díjat, 2015. április 1-jével a földhasználati nyilvántartásban használóként bejegyzettként pedig egységes területalapú támogatást vett fel. A tulajdoni részilletősége önálló ingatlanként a per alatt, 2019-ben nyert bejegyzést.
- [4] Az indítványozó keresetében több millió forint és késedelmi kamat megfizetésére kérte az alperest kötelezni elsődlegesen jogalap nélküli gazdagodás, másodlagosan szerződésen kívüli kártérítés, elmaradt jövedelem jogcímén. Indokai szerint a haszonbérleti szerződés 2014. december 31-én megszűnt, ezt követően az alperes rosszhiszemű, jogcím nélküli birtokos az újpetrei szántók felperes tulajdonában álló részilletőségein.
- [5] Az első fokon eljáró Siklói Járásbíróság 1.P.20.293/2016/41. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította.
- [6] Az ítélet ellen a felperes fellebbezése folytán eljáró Pécsi Törvényszék 1.Pf.20.132/2018/7. számú jogerős részítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a jogalap nélküli gazdagodás megfizetésére irányuló keresetet elutasító részében helyben hagyta, ezt meghaladóan hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására, újabb határozat hozatalára utasította.
- [7] A Pécsi Törvényszék jogerős részítélete ellen az alperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet Pfv.V.21.939/2018/2. számú végzésével hivatalból elutasította. Az elsőfokú Siklói Járásbíróság a megismételt eljárásban az 1.P.20.381/2018/75. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.095.474 forintot és késedelmi kamatot, továbbá részperkölséget, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [8] Az ítélet ellen mindkét fél fellebbezett. A Pécsi Törvényszék mint másodfokú bíróság az 1.Pf.20.517/2019/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, az alperes tőkemarasztalását felemelte és mellőzte a keresetet elutasító rendelkezést. A jogerős ítélete ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. A Kúria a Pfv.VI.20.649/2020/5. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és a keresetet teljes egészében elutasította.
- [9] A Kúria megállapította, hogy a másodfokú bíróság a felperes kártérítési keresetének azon ténybeli alapon adott helyt, hogy két földrészlet őt illető tulajdoni hányadán az alperes rosszhiszemű, jogalap nélküli birtokos, ezért a marasztalása valójában dologi jogcímen, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továb-

biakban: Ptk.) 5:11. § (3) bekezdésében foglalt kárfelelősségi szabályon alapul. A másodfokú bíróság azonban figyelmen kívül hagyta azt, hogy a birtoklás tárgya ez esetben a dolgon fennálló közös tulajdon „eszmei” tulajdoni hányada. A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 139. § (1) bekezdéséhez képest a közös tulajdon változatlan szabálya a Ptk. 5:73. § (1) bekezdése szerint az, hogy közös tulajdon esetén a dolgon a tulajdonjog egy időben több személyt eszmei hányadok szerint illett meg úgy, hogy a tulajdonjog részjogosítványait tulajdoni hányaduk erejéig gyakorolhatják.

- [10] A közös tulajdon esetén a tulajdonostársat megillető jogok és kötelezettségek mértéke, a dolog használatával, hasznosításával, birtoklásával kapcsolatos döntéshozatal törvényi szabályozás tárgya. A közös tulajdonban álló dolog használatára vonatkozó szabályokat a Ptk. tartalmazta, a területfejlesztésről és a területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvényt (a továbbiakban: Tft.) a termőföldek használatára vonatkozóan az egyes agrár tárgyú törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXIII. törvény 8. §-a 2013. február 1-jétől egészítette ki az osztatlan közös tulajdonban álló termőföldek földhasználati viszonyait rendező „[a] közös tulajdonban álló termőföldek használatának (11/B–11/H. §-okba foglalt) szabályai”-val. A Tft. 11/B. § (1) bekezdése a Ptk.-hoz képest alkalmazási elsőbbséget előíró rendelkezése azonban a perbeli esetben a Tft. 91. § (3) bekezdése alapján nem hatályosult, ugyanis a törvényjavaslat előterjesztői indokolása szerint „[a] szabályozásnak nem célja, hogy a már meglévő használati viszonyokat felborítsa, ezért a szabályokat az olyan közös tulajdonban álló földrészletet érintően nem kell alkalmazni, amelynek a földhasználati nyilvántartás 2013. január 1-jei állapota szerint a teljes területét egy vagy több földhasználó használja. A szabályokat csak a bejegyzett földhasználat alapjául szolgáló szerződés vagy jogosultság megszűnését követően kell alkalmazni.”
- [11] A Tft. e rendelkezései 2014. január 1-jétől a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény (a továbbiakban: Fétv.) 126. § (1) bekezdés *h*) pontja alapján hatályukat veszítették, helyébe a Fétv. X. Fejezet „[a] közös tulajdonban álló földek használatának szabályai” (69–76. §) léptek. A Fétv. 69. § (1) bekezdésének a Ptk. a közös tulajdon használatára vonatkozó szabályaival szembeni alkalmazási elsőbbséget előíró rendelkezéseit azonban a perbeli esetben a Fétv. 110. § (1) bekezdése értelmében szintén nem kellett alkalmazni, csak a bejegyzett földhasználat alapjául szolgáló szerződés vagy jogosultság megszűnését követően. Ezt követően a Fétv. 70. § (1) bekezdése alapján a tulajdonostársak mindegyike jogosult a közös tulajdonban álló föld területéből a saját tulajdoni hányadának megfelelő terület használatára, de csak abban az esetben, ha ennek érdekében megtörténik a törvényi szabályozás szerinti rendben az egyes tulajdonostársak részére a tulajdoni hányaduknak megfelelő területek elhelyezkedésének a kijelölése (használati rend).
- [12] E szabályozás folytán a Ptk. volt irányadó annak a perbeli jogvitában ügyszóké kérdésnek a megítélésében, hogy az osztatlan közös tulajdonban álló földnek a felperes tulajdoni hányadának megfelelő részén a haszonbérlet alperes használati jogosultsága megszűnt-e azért, mert 2014. december 31. napját követően a felperes a tulajdonostársaitól eltérően a haszonbérleti szerződést nem hosszabbította meg, attól az alpereshez címzett nyilatkozatában elzárkózott. E közös tulajdonra vonatkozó jognyilatkozatra mint a Ptk. hatálybalépését követően megtett dologi jogi jognyilatkozatra a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (a továbbiakban: Ptké.) 1. § *b*) pontja alapján – e törvény eltérő rendelkezése hiányában – a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni. A Ptk. Ötödik Könyvéhez kapcsolódó átmeneti rendelkezés, a Ptké. 41. §-a alapján ugyanis a Ptk. hatálybalépésekor fennálló dologi jogi jogviszonyokkal, így a közös tulajdonnal kapcsolatos, a Ptk. hatálybalépését követően megtett jognyilatkozatokra a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni. A törvényjavaslat előterjesztői indokolása szerint „[h]a tehát valamelyik dologi jogviszony ugyan a Ptk. hatálybalépése előtt keletkezett, de azzal kapcsolatban a Ptk. hatálybalépése után következik be valamely tény, vagy tesznek jognyilatkozatot, erre, és ekként a jogviszonyra is, főszabályként már a Ptk.-t kell alkalmazni.”
- [13] A felperes kisebbségi tulajdonos volt mindkét földrészleten, az újpetrei [...]/7 helyrajzi számú szántó ingatlan 7652/50772, és a [...]/8 helyrajzi számú szántó ingatlan 23442/127836 hányada tulajdonosaként (15% és 18%). Az egész dolog használatba adásához a régi Ptk. 144. § *b*) pontja alapján a tulajdonostársak egyhangú határozata volt szükséges. A 2014. március 15-én hatályba lépett Ptk. 5:78. § (2) bekezdése már nem kívánja meg a tulajdonostársak egyhangú határozatát, ezért a haszonbérbeadáshoz a Ptk. 5:78. § (Határozathozatal) (1) bekezdése alapján elegendő volt a tulajdonostársak szótöbbségi határozata. Miután e bekezdés második mondatában szerint minden tulajdonostársat tulajdoni hányada arányában illeti meg szavazati jog, a két földterület haszonbérbeadásának a meghosszabbítása a felperes szavazata nélkül is megtörtén(het)et. A felperes

- a tulajdonostársaként elszenvedett sérelmek orvoslását a Ptk. 5:79. § (1) bekezdése alapján úgy érthette volna el, ha a többségi határozatot a bíróságnál megtámadja.
- [14] Az alperes a két földrészlet felperes tulajdoni hányadának megfelelő területét a földhasználati jogosultsága időtartamának a tulajdonostársak szótöbbségi határozatával, a tulajdonostársak tulajdoni hányad alapján számított – az elsőfokú bíróság felhívására igazolt (P.20.293/2016/26. szám) – többségi döntésével 2020-ig történt meghosszabbítása folytán 2014. december 31. napját követően is haszonbérlelőként birtokolta, birtoklása nem jogcím nélküli. A kisebbségi tulajdonos felperest a Fétv. 60. § (1) bekezdése és 109. §-a arra jogosította, hogy a még osztatlan közös tulajdonban álló földrészletre a többségi tulajdoni hányaddal rendelkező tulajdonostársak által kötött haszonbérleti szerződést a 2019. gazdasági év végére felmondja, miután a tulajdoni hányadának megfelelő területet a közös tulajdon megszüntetésére irányuló eljárás eredményeként önálló ingatlanként megkapta. Csak a felmondás alkalmas anyagi jogi eszköz, módosított – az alperes használati jogosultságát meghosszabbító – haszonbérleti szerződés megszűnésének a kiváltására.
- [15] A Kúria a kifejtettekre tekintettel a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és a keresetet teljes terjedelmében elutasította.
- [16] 1.2. Az indítványozó az Abtv. 27. §-a alapján a Kúria Pfv.VI.20.649/2020/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, mert azok véleménye szerint sértik az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdését, 28. cikkét, XIII. cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [17] Az indítványozó szerint a Kúria ítélete a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 272. § (2) bekezdését, 275. § (2) bekezdését, a Ptk. 5:78. §-át és a Ptké. 41. §-át az Alaptörvény 28. cikkében foglaltaktól eltérően értelmezte és alkalmazta, amely a tulajdonhoz való jog és a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelméhez vezetett. Az indítványozó szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelem keretein túlterjeszkedett, amikor ítéletét nem a felülvizsgálati kérelemben megsértettként megjelölt jogszabályhelyek vizsgálata alapján, hanem azok keretei között hozta meg, hanem azokat figyelmen kívül hagyva, a meg nem jelölt Ptk. 5:78. §-ára és a Ptké. 41. §-ára alapította. Az indítványozó szerint a Kúria az ítélet indokolásában nem tért ki arra, hogy a felülvizsgálati kérelemben az alperes által megjelölt, a másodfokú bíróság által megsértett jogszabályhelyek vizsgálatát és így a régi Pp. hivatkozott rendelkezéseit milyen okból mellőzte. A Kúria jogalkalmazása a bíró jogértelmezés olyan kirívó hibája, ami a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozta.
- [18] Az indítványozó szerint a Kúria a Ptké. 41. §-ának értelmezése során figyelmen kívül hagyta, hogy a közös tulajdon hasznosításáról, a közös tulajdon érintő kötelezettségvállalásról nem a Ptk. hatálybalépése után döntöttek a tulajdonostársak, hanem a Ptk. hatálybalépése előtt. A Kúria által hivatkozott P.20.293/2016/26. sorszámú beadvány szerinti haszonbérleti szerződés módosítások a Ptk. hatálybalépése előtt 2009-ben, 2010-ben és 2013-ban születtek, vagyis a közös tulajdon használatára a Kúria álláspontjával ellentétben nem a Ptk., hanem a régi Ptk. szabályai lennének irányadóak. A Kúria nem indokolta meg, hogy miért mellőzte a felek közötti kötelmi, a haszonbérleti jogviszony, vagyis a régi Ptk. szabályainak alkalmazását, amivel a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog megsértette.
- [19] A Kúria nem indokolta meg, hogy az alperes és a perbeli ingatlanok tulajdonostársai által külön-külön 2009-ben, 2010-ben és 2013-ban kötött haszonbérleti szerződést módosító okiratokat milyen a szerződéskötés időpontjában hatályos jogszabály alapján minősítette a tulajdonos tulajdonostársak közös tulajdon hasznosítására vonatkozó szótöbbségi határozatának. A különböző időpontokban kötött haszonbérleti szerződésmódosítások közös tulajdonosi határozattá minősítésével a Kúria új tényállást alkotott.
- [20] A Kúria indokolásában arra hivatkozik, hogy a 2014. március 15-én hatályba lépett Ptk. 5:78. § (2) bekezdése már nem kívánja meg a tulajdonostársak egyhangú határozatát, ezért a haszonbérbeadáshoz elengedhetetlen a tulajdonostársak szótöbbségi határozata. Az indítványozó szerint a perbeli ingatlanok egészének haszonbérbeadása a tulajdonostársak olyan tartós jogviszonyt keletkeztető kötelezettségvállalása, amelyhez a tulajdonostársak Ptk. 5:78. § (2) bekezdés szerinti egyhangú határozata szükséges, tehát nem elegendő a Kúria által hivatkozott (1) bekezdés szerinti szótöbbségi határozat. A Ptk. 5:78. § (2) bekezdése kapcsán megállapítható, hogy az eltérő szövegezés ellenére „az egész dologra kiterjedő kötelezettségvállaláshoz” szövegrész tartalmában megegyezik a régi Ptk. 144. §-ában rögzített, „az egész dolog haszonélvezetbe vagy használatba adásához” fordulattal. Az indítványozó szerint a Kúria nem indokolta meg, hogy „az egész dologra kiterjedő kötelezettségvállalást” miért nem tekinti olyan kérdésnek, amelyhez a tulajdonostársak egyhangú határozatára lenne szükség.
- [21] Összességében az indítványozó szerint a Kúria nem indokolta meg, hogy a perbeli esetre a hatályos jogi normákat miért nem alkalmazta, illetve a jogkérdésre vonatkozó jogi normákat miért nem vette figyelembe.

A Kúria jogalkalmazása a bíró jogértelmezés olyan kirívó hibája, ami a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozta.

- [22] Az indítványozó szerint a Kúria döntése sérti a tulajdonhoz való jogát is azért, hogy a tulajdonjog egyik tartalmi elemének, a használat és a hasznosítás jogának olyan korlátozását eredményezte, amely elkerülhető lett volna, ha a jogalkalmazása során a jogszabályok szövegét az Alaptörvénnyel összhangban értelmezi. A Kúria a Ptk. 5:78. § (1) bekezdésének alkalmazásával, az alperesi magatartás jogszerűvé minősítésével az indítványozót a földterületei birtoklásától, használatától teljesen megfosztotta.
- [23] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [24] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria Pfv.VI.20.649/2020/5. számú ítélete ellen benyújtott alkotmányjogi panasz határidőben érkezett és azt az Abtv. 27. §-a szerint benyújtásra jogosult és érintett nyújtotta be jogorvoslati jogai kimerítését követően.
- [25] A befogadhatóság további feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság az alábbi következtetésekre jutott.
- [26] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja alapján csak az Alaptörvényben biztosított jogok védelmének eszköze. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény megsértett rendelkezéseiként jelölte meg – többek között – az R) cikk (1) bekezdését és a 28. cikkét. Az Alaptörvény R) cikk (1) bekezdésével és 28. cikkével összefüggésben az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy az Alaptörvény hivatkozott rendelkezései nem minősülnek Alaptörvényben biztosított jogoknak, a felhívott alaptörvényi rendelkezések címzettje nem az indítványozó, nem biztosítanak számára jogot, ezért alkotmányjogi panaszt sem lehet közvetlenül ezekre alapítani. Ezért az utalt alaptörvényi rendelkezésekkel összefüggésben érdemi vizsgálat lefolytatásának nincs helye {3386/2020. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [14]; 3294/2019. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [40]}.
- [27] Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [28] Az Alkotmánybíróság az indítványozónak az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével, a tulajdonhoz való joggal és a XXVIII. cikk (1) bekezdésével, a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben előadott érveivel kapcsolatban a következőket állapította meg.
- [29] A támadott bírósági ítélettel kapcsolatos indítványozói felvetésekkel összefüggésben az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza: az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [11]}.
- [30] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panasza valójában a bírósági eljárás felülbírálatára irányul. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványozó panasza egészében nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdésekre vonatkozik, az eljáró bíróságok tényállás-megállapításának, bizonyítékértékelésének, valamint jogértelmezésének és jogalkalmazásának helytállóságát vitatja és a támadott ítéletben foglalt döntést magát, annak hátrányos voltát tekinti alapjogi sérelemnek a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében.
- [31] Az Alkotmánybíróság megállapította azt is, hogy az indokolási kötelezettség konkrét ügyben történő megsértésének kételye sem merül fel, a Kúria ítéletében számot adott az érdemi döntést alátámasztó lényeges érvekről.

Az alkotmánybírói gyakorlat szerint „a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [38]; 30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az Alkotmánybíróság itt is hangsúlyozza, hogy „önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.

[32] Mindezek alapján az indítványozó által az alkotmányjogi panaszban felvetett aggályok a támadott bírói döntés érdemi alkotmányossági vizsgálatát nem teszik lehetővé, mert az indítvány nem tartalmaz olyan érvet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kérdését.

[33] 3. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósági vizsgálatának eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 27. (1) bekezdés § a) pontjában és 29. §-ában meghatározott törvényi feltételeknek, ezért azt az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2022. február 1.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírói ügyszám: IV/939/2021.

